బ్రిహాన్మహారాష్ట్ర షుగర్ సిండికేట్ లిమిటెడ్

వర్సెస్

జనార్దన్ రాంచంద్ర కులకర్ణి మరియు ఇతరులు

1960
ఫిబ్రవరి 22

(S.K. దాస్, A.K. సర్కార్ మరియు M హిదయతుల్లా, న్యాయమూర్తులు.)

కంపెనీ చట్టం – రద్దు చేయబడిన చట్టం కింద పెండింగ్‌లో ఉన్న ప్రొసీడింగ్‌లు – ఒకవేళ మరియు ఎప్పుడు కొనసాగించగలిగితే – భారతీయ కంపెనీల చట్టం , 1913, (VII of 1913) సెక్షన్ 153-C – కంపెనీల చట్టం, 1956 (I of 1956) సెక్షన్‌లు 10 మరియు 647.

ప్రతివాది కంపెనీల చట్టం , 1913లోని సెక్షన్ 153- C కింద దరఖాస్తు చేశారు ,జిల్లా జడ్జి , పూనాకు, అప్పీలుదారు కంపెనీకి వ్యతిరేకంగా ముగింపు కోసం ప్రత్యామ్నాయ ప్రార్థనతో ,అధికార పరిధిని అమలు చేయడానికి చట్టం కింద అధికారం పొందారు.అప్లికేషన్ కంపెనీల చట్టం , 1913 పెండింగ్‌లో ఉండగా, కంపెనీల చట్టం , 1956 ద్వారా రద్దు చేయబడింది.అప్పీలుదారు కంపెనీ 1913 కంపెనీల చట్టం యొక్క ఉపసంహరణపై దరఖాస్తుతో వ్యవహరించే అధికార పరిధిని కలిగి లేనందున దరఖాస్తును తిరస్కరించాలని జిల్లా జడ్జికి దరఖాస్తు చేసింది.

సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 జిల్లా జడ్జి అధికార పరిధిని సంరక్షించింది ,1913 భారతీయ కంపెనీల చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C కింద దరఖాస్తుతో వ్యవహరించడానికి ,ఆ చట్టాన్ని రద్దు చేసినప్పటికీ.

కంపెనీల చట్టం , 1956లోని సెక్షన్ 647 , 1913లోని భారతీయ కంపెనీల చట్టం కింద హక్కులను ప్రభావితం చేసే ఉద్దేశాన్ని సూచించలేదు , 1956 కంపెనీల చట్టంలోని సెక్షన్ 658 సెక్షన్ 647లో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 వర్తించేలా చేసింది.

సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 24 ఏ నోటిఫికేషన్‌కు ముగింపు పలకదు.కంపెనీల చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం అయినప్పటికీ, 1913లోని ఇండియన్ కంపెనీల చట్టంలోని సెక్షన్ 153-C కింద అధికార పరిధిని వినియోగించుకోవడానికి ఆ నోటిఫికేషన్ జిల్లా న్యాయమూర్తికి అధికారం కల్పించినందున 1913 భారతీయ కంపెనీల చట్టం 1956 ,కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్‌ను ఇది రద్దు చేయదు. 1956లో కంపెనీల (a) సెక్షన్లు 397 నుండి 407 వరకు ఉన్న అధికార పరిధిని అమలు చేయడానికి జిల్లా న్యాయమూర్తికి ఇకపై అధికారం ఉండదు , ఇది భారతీయ కంపెనీల సెక్షన్ 153- C, 1913 లేదా (b) వైండింగ్‌కు సంబంధించి అప్పిలెంట్ కంపెనీ అయిన రూ.1,00,000/- కంటే తక్కువ కాకుండా చెల్లించిన షేర్ క్యాపిటల్ కలిగిన కంపెనీ.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:సివిల్ అప్పీల్ నం.513 ఆఫ్ 1958.

1956, అక్టోబరు 17 , పూనా జిల్లా జడ్జి యొక్క తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఉద్భవించిన 1956 మొదటి అప్పీల్ నెం.600లో బాంబే హైకోర్టు యొక్క నవంబర్ 20 , 1957 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయడం ఇతర 1956లో పిటిషన్ నం.2.

హెచ్.డి. బానాజీ, S.N. ఆండ్లీ, J.B. దాదాచాంజీ, రామేశ్వర్ నాథ్ మరియు P.L. వోహ్రా, అప్పీలుదారు కోసం.

ఎ.వి. విశ్వనాథ శాస్త్రి, సరబ్ ఎన్. వకీల్, బి.కె.బి. నాయుడు మరియు I.N. ష్రాఫ్, ప్రతివాదులు Nos.1 మరియు 2 కోసం.

1960. ఫిబ్రవరి, 22. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

SARKAR, J. – నం.1 నుండి 4 వరకు ప్రతివాదులు ఈ కేసులో అప్పీలుదారుగా ఉన్న కంపెనీలో వాటాదారులు.వారు అప్పీలుదారు మరియు దాని డైరెక్టర్‌లకు వ్యతిరేకంగా కంపెనీల చట్టం , 1913లోని సెక్షన్ 153- C కింద దరఖాస్తు చేసుకున్నారు , ఆ చట్టం ఏప్రిల్ 1 , 1956న రద్దు చేయబడటానికి ముందు , ఇకపై పేర్కొన్నట్లుగా , పేర్కొనవలసిన అవసరం లేని కొన్ని ఉపశమనాల కోసం.ఈ చట్టం 1913 చట్టంగా సూచించబడుతుంది. పూనా జిల్లా జడ్జి కోర్టుకు ఈ దరఖాస్తు చేయబడింది, ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) ప్రకారం బొంబాయి ప్రభుత్వం జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ ద్వారా 1913 చట్టం ప్రకారం అధికార పరిధిని వినియోగించుకునే అధికారం కోర్టుకు ఇవ్వబడింది.జిల్లా జడ్జి , పూనా ద్వారా దరఖాస్తును పరిష్కరించే ముందు , 1913 చట్టం రద్దు చేయబడింది మరియు ఏప్రిల్ 1 , 1956న కంపెనీల చట్టం 1956 ద్వారా తిరిగి అమలు చేయబడింది, దీనిని 1956 చట్టంగా సూచిస్తారు.

జూన్ 28, 1956న లేదా దాదాపుగా, అప్పీలుదారు పూనా జిల్లా జడ్జికి 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153-C కింద దరఖాస్తును కొట్టివేసే ఉత్తర్వు కోసం దరఖాస్తు చేసాడు. దానితో వ్యవహరించే అధికార

పరిధి ఉంది. పూనా జిల్లా న్యాయమూర్తి ఈ దరఖాస్తును తోసిపుచ్చారు. ఈ తొలగింపుపై అప్పీలుదారు బొంబాయి హైకోర్టులో చేసిన అప్పీల్ కూడా విఫలమైంది. అందుకే ప్రస్తుత విజ్ఞప్తి.

1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 644 1913 చట్టం మరియు కంపెనీలకు సంబంధించిన కొన్ని ఇతర చట్టాలను రద్దు చేస్తుంది.1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 645 నుండి 657 వరకు వివిధ పొదుపు నిబంధనలను కలిగి ఉన్నాయి.1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C కింద పూనా జిల్లా జడ్జి ముందు జరిగిన విచారణ ఈ నిబంధనల ఏదీ సేవ్ చేయలేదని అప్పీలుదారు తరపున హాజరైన మిస్టర్ బానాజీ వాదించారు. సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 దృష్ట్యా 1913 చట్టాన్ని రద్దు చేసినప్పటికీ ఈ ప్రక్రియను కొనసాగించవచ్చని మాకు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నందున ఈ ప్రశ్నపై ఉచ్చరించడం అవసరం లేదని మేము భావించడం లేదు.1958 చట్టంలోని సెక్షన్ 658 స్పష్టంగా అందించింది , “సెక్షన్లు 645 నుండి 657 వరకు లేదా ఈ చట్టంలోని ఏదైనా ఇతర నిబంధనలో నిర్దిష్ట విషయాల ప్రస్తావన సాధారణ క్లాజుల చట్టం 1897 (X ఆఫ్ 1897)లోని సెక్షన్ 6 యొక్క సాధారణ అనువర్తనానికి భంగం కలిగించదు. , రద్దుల ప్రభావానికి సంబంధించి.బానాజీ సెక్షన్ 658 **ఎక్స్ అబండంటే కాటేలా** (***ex abundantecautela***)అమలు చేయబడిందని చెప్పారు.ఏది ఏమైనప్పటికీ , 1913 చట్టం యొక్క రద్దు ప్రభావానికి సంబంధించి సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ఏదీ వర్తించదు.

సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 , ఒక చట్టం రద్దు చేయబడినప్పుడు , వేరే ఉద్దేశం కనిపించకపోతే,రద్దు చేయబడిన చట్టం క్రింద పొందిన లేదా పొందిన ఏ హక్కు లేదా బాధ్యతను రద్దు ప్రభావితం చేయదులేదా అటువంటి హక్కు లేదా బాధ్యతకు సంబంధించి ఏదైనా చట్టపరమైన ప్రక్రియ మరియు రద్దు చట్టం ఆమోదించబడనట్లుగా చట్టపరమైన విచారణ కొనసాగించవచ్చు.1913 చట్టంలోని

సెక్షన్ 153- C కంపెనీ షేర్‌హోల్డర్‌లకు కొన్ని హక్కులను ఇచ్చింది మరియు కంపెనీని దాని డైరెక్టర్‌లు మరియు మేనేజింగ్ ఏజెంట్‌లను కూడా నిర్దిష్ట బాధ్యతల కింద ఉంచడంలో ఎలాంటి వివాదం లేదు. ఆ సెక్షన్ కింద దరఖాస్తు ఈ హక్కులు మరియు బాధ్యతల అమలు కోసం. కాబట్టి సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C ద్వారా సృష్టించబడిన హక్కులు మరియు బాధ్యతలను సంరక్షిస్తుందిమరియు 1913 చట్టం రద్దు చేయబడినప్పటికీ దానికి సంబంధించి కొనసాగింపు అనేది సమర్థంగా ఉంటుంది.

ఇప్పుడు, ***పంజాబ్ రాష్ట్రంలోని న్యాయస్థానం V. మోహర్ సింగ్*** (1) ప్రకారం, రద్దు చట్టం అదే అంశంపై తాజా చట్టాన్ని కలిగి ఉన్న చోట కూడా సెక్షన్ 6 వర్తిస్తుందని , అయితే అటువంటి సందర్భంలో నిబంధనలను పరిశీలించవలసి ఉంటుంది అవి వేరే ఉద్దేశాన్ని సూచిస్తున్నాయో లేదో నిర్ణయించే ప్రయోజనాల కోసం కొత్త చట్టం. 1956 చట్టం 1913 చట్టాన్ని రద్దు చేయడమే కాకుండా 1913 చట్టం ద్వారా రూపొందించబడిన విషయాలపై ఇతర తాజా చట్టాలను కలిగి ఉంది. ***పంజాబ్ రాష్ట్రం V.మోహర్ స్ంఘ్*** (1)లో విరుద్ధం ఉందో లేదో నిర్ధారించే ప్రయత్నంలో ఇది గమనించబడింది. కొత్త చట్టంలోని ఉద్దేశ్యం, "కొత్త చట్టం పాత హక్కులు మరియు బాధ్యతలను స్పష్టంగా సజీవంగా ఉంచుతుందా లేదా అనేది విచారణ రేఖ కాదు, కానీ వాటిని నాశనం చేయాలనే ఉద్దేశ్యాన్ని ప్రదర్శిస్తుందా."

1956 చట్టం 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C ద్వారా సృష్టించబడిన హక్కులను నాశనం చేయడానికి ఉద్దేశించబడిందని సూచిస్తుందా అనేది ప్రశ్న.1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 647 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C ద్వారా సృష్టించబడిన హక్కులను నాశనం చేసే ఉద్దేశాన్ని సూచిస్తోందని **మిస్టర్ బానాజీ** అన్నారు. ఈ దృక్కోణానికి మద్దతుగా మేము అక్కడ ఏమీ కనుగొనలేదు. ఆ సెక్షన్ 1956

చట్టం ప్రారంభానికి ముందు కంపెనీ మూసివేత ఎక్కడ ప్రారంభమవుతుందో మాత్రమే చెబుతుంది ,ఆ చట్టం ఆమోదించబడనట్లుగా కంపెనీ మూసివేయబడుతుంది ,కానీ కంపెనీల లిక్విడేషన్ ఖాతాలో చెల్లించిన డబ్బుకు సంబంధించి 1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 555(7) వర్తిస్తుంది.ఈ సెక్షన్ చేసేదల్లా , అప్పీల్ చేసిన చట్టంలోని నిబంధనలను రద్దు చేసినప్పటికీ మూసివేతకు వర్తింపజేయడమే.సెక్షన్ 555(7)లోని నిబంధనలు ప్రశ్నపై ప్రభావం చూపనందున వాటిని ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం లేదు.కాబట్టి 1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 647 , 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C ద్వారా సృష్టించబడిన హక్కులను నాశనం చేయాలనే ఉద్దేశాన్ని సూచించదు.సెక్షన్ 647 ద్వారా 1956 చట్టం స్పష్టంగా రద్దు చేయబడిన చట్టాన్ని దాని కింద ప్రారంభించిన మూసివేతకు వర్తింపజేస్తుంది అనే వాదన కూడా సమర్థించబడదు,1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 658 దృష్ట్యా , ఇతర విషయాలలో రద్దు చేయబడిన చట్టాన్ని ఆశ్రయించలేమని అది సూచించింది.సెక్షన్ 647లో ఒక నిర్దిష్ట విషయం ప్రస్తావన సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 యొక్క అన్వయాన్ని పక్షపాతం చేయదు , మరో మాటలో చెప్పాలంటే ,సెక్షన్ 647లోని ఏదీ సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 వర్తించదనే ఉద్దేశ్యాన్ని సూచిస్తున్నట్లు అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరం లేదు.మరోవైపు, 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153-C యొక్క నిబంధనలు 1956 చట్టం ద్వారా గణనీయంగా పునర్నిర్మించబడినట్లు పార్టీలు అంగీకరించాయి.మరియు ఇది సెక్షన్ 153-C ద్వారా సృష్టించబడిన హక్కులను నాశనం చేయకూడదనే ఉద్దేశాన్ని సూచిస్తుంది.

మిస్టర్ బానాజీ 1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 10 మరియు సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 24 వైపు మా దృష్టిని ఆకర్షించారు.1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 10 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 3కి అనుగుణంగా ఉంటుంది మరియు న్యాయస్థానాల అధికార పరిధికి సంబంధించినది.సెక్షన్ 10 ప్రకారం , చట్టం కింద అధికార పరిధిని అమలు చేయడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం జిల్లా కోర్టుకు అధికారం ఇవ్వవచ్చు ,సెక్షన్లు 397

నుండి 407 ద్వారా ఇతరులకు ఇవ్వబడిన అధికార పరిధి కాదు లేదా రూ.100000 కంటే తక్కువ కాకుండా చెల్లించిన షేర్ క్యాపిటల్‌తో కంపెనీల మూసివేతకు సంబంధించి కాదు.1956 చట్టంలోని సెక్షన్‌లు 397 నుండి 407 వరకు , 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C యొక్క నిబంధనలను గణనీయంగా కలిగి ఉన్నాయని అంగీకరించబడింది.అప్పీలుదారు చెల్లించిన మూలధనం రూ.100000 కంటే ఎక్కువ అని కూడా పేర్కొనాలి మరియు 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C కింద దరఖాస్తులో అప్పీలుదారుని ముగించడానికి ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రార్థన ఉంది.సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 24 ఏదైనా చట్టం ఎక్కడ రద్దు చేయబడుతుందో అందిస్తుంది మరియు సవరణలతో లేదా లేకుండా తిరిగి అమలు చేయబడుతుంది, ఏది, స్పష్టంగా అందించకపోతే,రద్దు చేయబడిన చట్టం క్రింద జారీ చేయబడిన ఏదైనా నోటిఫికేషన్, అది తిరిగి అమలు చేయబడిన నిబంధనలకు విరుద్ధంగా లేనంత వరకు ,అమలులో కొనసాగుతుంది మరియు ఆ నిబంధనల ప్రకారం జారీ చేయబడిన నోటిఫికేషన్ ద్వారా దానిని భర్తీ చేయనంత వరకు తిరిగి అమలు చేయబడిన నిబంధనల ప్రకారం జారీ చేయబడినట్లు పరిగణించబడుతుంది.

1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 10 దృష్ట్యా పూనా జిల్లా జడ్జికి చేసిన దరఖాస్తును పరిష్కరించేందుకు జిల్లా కోర్టుకు ఇకపై అధికారం ఉండదని మిస్టర్ బానాజీ సూచించారు.1956 చట్టంలోని సెక్షన్‌లు 397 నుండి 407 వరకు ఆలోచించిన వాటికి సమానమైన ఉపశమనాలను ఆ అప్లికేషన్ అడుగుతుందిమరియు చెల్లించిన మూలధనం రూ.100000 కంటే ఎక్కువ ఉన్న కంపెనీని మూసివేయమని కూడా అడుగుతుందిమరియు అటువంటి దరఖాస్తుతో వ్యవహరించే అధికారం ఇప్పుడు జిల్లా కోర్టుకు ఇవ్వబడదు.అందువల్ల, 1913 చట్టం ప్రకారం పూనా జిల్లా జడ్జికి దరఖాస్తును పరిష్కరించే అధికారం కల్పిస్తూ జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ ఈ విషయంలో 1956 చట్టంలోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా

ఉంటుందని ఆయన చెప్పారు.మరియు సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 24 దృష్ట్యా 1913 చట్టం రద్దు చేసిన తర్వాత అమలులో కొనసాగుతుందని భావించలేము.అందువల్ల నోటిఫికేషన్‌కు ఎటువంటి బలం లేదని మరియు పూనా జిల్లా జడ్జికి దరఖాస్తును విచారించే అధికార పరిధి లేదని వాదించబడింది. 1956 చట్టం 1913 చట్టం కింద పొందిన హక్కులు రద్దు చేయడంతో ముగుస్తుందని ఇది సూచిస్తోందని కూడా చెప్పబడింది.

మేము ఈ వివాదాలను అంగీకరించలేము. 1956 చట్టంలోని సెక్షన్ 10 కేవలం న్యాయస్థానాల అధికార పరిధికి సంబంధించినది.1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C ద్వారా పరిగణించబడిన అంశాలకు సంబంధించి 1956 చట్టం ప్రకారం దరఖాస్తులను పరిష్కరించేందుకు జిల్లా కోర్టులకు ఇకపై అధికారం ఉండదని ఇది చూపిస్తుంది. ఇది 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C ద్వారా సృష్టించబడిన హక్కులను నాశనం చేయడానికి ఉద్దేశించినదని సూచించదు. ***పంజాబ్ రాష్ట్రం V. మోహర్ సింగ్*** (1) నుండి మనం ముందుగా ఎత్తి చూపినట్లుగాసాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని 6ను వర్తింపజేయకుండా నిరోధించడానికి పాత చట్టంలోని హక్కులను నాశనం చేయాలని ఉద్దేశించినట్లు రద్దు చేసే చట్టంలోని విరుద్ధ ఉద్దేశ్యం తప్పనిసరిగా చూపాలి.కానీ 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153- C కింద దరఖాస్తును విచారించేందుకు పూనాలోని జిల్లా జడ్జికి అధికారాన్ని ఇచ్చే నోటిఫికేషన్‌ను జనరల్ క్లాజ్‌ల చట్టంలోని సెక్షన్ 24 రద్దు చేసింది. 1956 చట్టం మరియు జిల్లా న్యాయమూర్తి దరఖాస్తును కొనసాగించలేరు.సెక్షన్ 24 ఏ నోటిఫికేషన్‌కు ముగింపు పలికేందుకు ఉద్దేశించినది కాదు. ఇది ఏదైనా నోటిఫికేషన్‌ను ముగించడానికి ఉద్దేశించబడలేదు ;నోటిఫికేషన్ జారీ చేయబడిన చట్టం రద్దు చేయబడిన తర్వాత పేర్కొన్న పరిస్థితులలో అమలులో ఉన్న నోటిఫికేషన్‌ను కొనసాగించడమే. సెక్షన్ 24 కాబట్టి పూనా జిల్లా జడ్జికి 1913 చట్టం ప్రకారం అధికార పరిధిని వినియోగించుకునే అధికారం ఇచ్చే

నోటిఫికేషన్‌ను రద్దు చేయలేదు. సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం, 1913 చట్టంలోని సెక్షన్ 153-C కింద దరఖాస్తుకు సంబంధించిన ప్రక్రియను ఆ చట్టం రద్దు చేసిన తర్వాత కొనసాగించవచ్చని మాకు అనిపిస్తోంది ,పూనా జిల్లా జడ్జికి వినోదాన్ని అందించే అధికార పరిధి కొనసాగుతుంది. అలా కాకపోతే, సెక్షన్ 6 పనికిరానిదిగా మారుతుంది.

ఈ కారణాల వల్ల అప్పీల్ తప్పనిసరిగా విఫలమవుతుందని మేము భావిస్తున్నాము మరియు అందువల్ల అది ఖర్చులతో తీసివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.